

HG nr. 284/2017 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 – Monitorul Oficial nr. 319 din 04.05.2017

Emitent GUVERNUL ROMÂNIEI

În temeiul art. 108 din Constituția României, Republicată Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ARTICOL UNIC

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 13 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul I „Dispoziții generale”

1. La capitolul II „Reguli de aplicare generală”, după secțiunea a 2-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea 2¹, alcătuită din punctul 5¹, cu următorul cuprins:

Secțiunea 2¹

Reguli speciale pentru aplicarea TVA

5¹. (1) În sensul art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au avut codul de înregistrare anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, își pot exercita dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după reînregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. Deducerea taxei se efectuează în limitele și condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile.

(2) După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să emită facturi în care să înscrie distinct taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată». În funcție de modalitatea în care au acționat pe perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, se disting următoarele situații:

a) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, respectiv a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar nu a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care să includă informațiile obligatorii prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, care a fost colectată în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat. Aceste facturi nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile;

b) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, respectiv a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, și a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecție conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. În situația în care nu există diferențe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, facturile emise după reînregistrare nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată»;

c) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar a emis facturi. În această situație, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecție conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de corecție nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează

obligații fiscale accesorii conform art. 173 și 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de la data la care avea obligația să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, și până la data plății taxei, în baza declarației sus-menționate;

d) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal și nu a emis facturi. În această situație, facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferențe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile

emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligații fiscale accesorii conform art. 173 și 181 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, de la data la care avea obligația să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, și până la data plății taxei, în baza declarației sus-menționate.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), în cazul în care există diferențe între taxa colectată/care ar fi trebuit colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat și taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», se înscriu numai aceste diferențe.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care persoana impozabilă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal începând cu 1 ianuarie 2017, în situația în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, respectiv în baza prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) și h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situația în care persoana impozabilă nu are obligația de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal.

(6) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (7) și (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au efectuat achiziții de la furnizori/prestatori în perioada în care aceștia au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat își exercită dreptul de deducere a TVA pentru achizițiile respective, în limitele și condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (2), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după reînregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Exemple pentru aplicarea prevederilor alin. (2) referitoare la emiterea facturilor după înregistrarea în scopuri de TVA:

Exemplul nr. 1: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile, dar nu a emis facturi.

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, care nu include TVA. Societatea X nu emite factură, dar depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante fiind corecte:

A. Societatea X, având codul de TVA anulat, nu mai poate încasa de la client valoarea TVA și colectează TVA din totalul sumei aferente livrării, respectiv $5.000.000 \text{ lei} \times 20/120 = 833.333 \text{ lei}$ TVA colectată. Având în vedere că furnizorul nu mai este înregistrat în scopuri de TVA, dacă beneficiarul nu mai acceptă ca la prețul din contract să se adauge și TVA, se consideră că prețul acceptat de beneficiar include TVA datorată de furnizor.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA, clientul acceptând să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și colectează TVA aplicând 20% la totalul sumei aferente livrării, respectiv $5.000.000 \text{ lei} \times 20/100 = 1.000.000 \text{ lei}$.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul prevede că prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel: baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y sau, dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA și taxa aferentă, baza impozabilă înscrisă în factură va fi de 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa colectată determinată la lit. A se înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură corectă de 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată”, de către furnizorul X, care permite deducerea TVA la beneficiarul Y. 2. Societatea X are obligația de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată”, de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y. Exemplul nr. 2: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operațiunile taxabile și a emis facturi

1. Prezentarea situației este aceeași ca la exemplul nr. 1, cu excepția faptului că în acest exemplu societatea X a emis facturi pe perioada în care a avut codul anulat. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante de determinare a taxei colectate fiind corecte:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situații:

- ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie TVA în factură și plătește TVA din această sumă, respectiv 833.333 lei ($5.000.000 \text{ lei} \times 20/120$),
- ori a emis factura calculând TVA din suma facturată și înscriind această taxă în factură: respectiv bază 4.166.667 și TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA pe lângă prețul din contract, situație în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situația în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidențiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei. Pe baza prevederilor contractuale, furnizorul consideră în această situație că are de plată suma de 1.000.000 lei TVA colectată.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel:

- o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, va factura cu plus, baza impozabilă de 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», al societății X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y; sau,
- dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa colectată inițial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat inițial (cu sau fără TVA), și facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligația de a emite factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 3: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operațiunile taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, dar a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X emite factură, dar nu depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal. Facturile au fost emise în următoarele variante:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situații:

- ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie în factură taxa datorată de 833.333 lei,
- ori a emis factura calculând TVA din suma facturată și înscriind acest TVA în factură: respectiv bază 4.166.667 și TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client și valoarea TVA pe lângă prețul din contract, situație în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, și, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situația în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidențiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, avea obligația de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situația de la lit. A poate emite factura astfel:

- o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, va factura cu plus baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA al societății X, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

- dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferența față de taxa care ar fi trebuit colectată inițial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Taxa care ar fi trebuit colectată de 833.333 lei se va plăti pe baza Declarației privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, în timp ce diferența de 166.667 lei se înscrie în decont.

În situația de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat inițial (cu sau fără TVA), și facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligația de a emite factură cu semnul minus, în funcție de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) și, separat sau pe aceeași factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 4: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operațiunile taxabile și nici nu a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X nu emite factură și nu depune declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

a) dacă clientul nu este de acord să plătească TVA, societatea X facturează baza impozabilă 4.166.667 și TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

b) dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă prețul fără TVA din contract și taxa aferentă, societatea X facturează baza impozabilă 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y. Diferența de 166.667 lei față de taxa care

ar fi trebuit colectată, respectiv 833.333 lei, pornind de la premisa că anterior reînregistrării societății X beneficiarul nu ar fi fost de acord să îi achite acestuia decât valoarea bunurilor exclusiv TVA (5.000.000 lei), se va înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: $5.000.000 - 4.166.667 = 833.333$ lei baza impozabilă și TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Diferența de taxă de 833.333 lei se va plăti pe baza declarației privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal.

2. În cazul în care între societatea X și societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă prețul include TVA sau nu menționează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligația de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000 lei, societatea X ar fi trebuit să colecteze TVA de 833.333 lei. După înregistrarea în scopuri de TVA, societatea X are obligația de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei și TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secțiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declarația privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

B. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. La punctul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, pentru profitul investit în achiziționarea dreptului de utilizare a programelor informatice scutirea de impozit se aplică pentru cele achiziționate și utilizate începând cu data de 1 ianuarie 2017.

2. La punctul 11, alineatul (4) se abrogă.

3. La punctul 12 alineatul (3), exemplul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

Exemplul 1:

În anul 2016, societatea A a achiziționat de pe piața reglementată un număr de 5.000 de acțiuni ale societății B la un preț unitar de 100 lei/acțiune.

Societatea B comunică societății A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acționarilor, se majorează capitalul social al societății B prin încorporarea profitului. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 4.000 de acțiuni la valoarea nominală de 100 de lei. Societatea A deține 5% din titlurile de participare ale societății B.

Veniturile înregistrate de societatea A ca urmare a majorării capitalului social la societatea B, în sumă de 400.000 lei, reprezintă, potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, venituri neimpozabile, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile de participare deținute la societatea B la o valoare de 350 lei/acțiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 3.150.000 lei (9.000 acțiuni x 350 lei/acțiune).

Pentru determinarea profitului impozabil obținut din vânzarea titlurilor de participare se au în vedere următoarele:

— valoarea fiscală a titlurilor de participare achiziționate de pe piața reglementată este valoarea de achiziție, respectiv 500.000 lei (5.000 acțiuni x 100 lei/acțiune);

— valoarea fiscală a titlurilor de participare primite ca urmare a majorării capitalului social la societatea B este valoarea de aport, respectiv 400.000 lei (4.000 acțiuni x 100 lei/acțiune). Prin urmare, la momentul vânzării titlurilor de participare, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, profitul impozabil, înregistrat din operațiunea de vânzare de titluri de participare, este:

Profit impozabil = $3.150.000 - 900.000 + 400.000 = 2.650.000$ lei

4. La punctul 17, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

(4¹) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal: La sfârșitul anului 2017, societatea A prezintă următoarea situație financiară:

- venituri din vânzarea mărfurilor = 3.000.000

- venituri din prestări servicii = 2.000.000

- venituri din dividende primite

de la o persoană juridică română = 1.000.000

- venituri din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere = 300.000

Total venituri	6.300.000
- cheltuieli privind mărfurile	= 1.500.000
- cheltuieli cu salariile personalului de conducere	= 500.000

Total cheltuieli	= 2.000.000

Societatea A nu are organizată o evidență contabilă distinctă care să asigure informația necesară identificării cheltuielilor pentru administrarea titlurilor de participare deținute la o altă persoană juridică română. Prin urmare, potrivit prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, societatea A trebuie să aloce o parte din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, prin utilizarea unei metode raționale de alocare a acestora sau proporțional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. Pentru veniturile din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere nu se alocă cheltuieli de conducere.

Pentru determinarea părții din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, în acest exemplu, se folosește regula de alocare «ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil».

Astfel, pentru determinarea părții din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende se parcurg următoarele etape:

— determinarea ponderii veniturilor din dividende primite de la o persoană juridică română în total venituri:

$$1.000.000 : 6.300.000 = 15,87\%$$

— determinarea părții din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende:

$$500.000 * 15,87\% = 79.350 \text{ lei}$$

Prin urmare, din totalul cheltuielilor cu salariile personalului de conducere de 500.000 lei, 79.350 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.

5. La punctul 24 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) creditele și împrumuturile, cu excepția celor prevăzute la art. 27 alin. (6) din Codul fiscal, se includ în capitalul împrumutat, indiferent de data la care acestea au fost contractate;

6. La punctul 24 alineatul (1) litera e), subpunctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins: dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât 3 sau capitalul propriu are o valoare negativă, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit. Acestea se

„(ii)

reporțează în perioada următoare, în condițiile prevăzute la art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora, perioada de raportare fiind nelimitată în timp.”

7. La punctul 33, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

(5) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2017, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor au în vedere și următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

a) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2017 se recuperează potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, anul 2017 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2018 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

c) în cazul în care contribuabilul revine, în cursul anului 2017, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art. 48 alin. (5²), respectiv art. 52 din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv este luată în calcul la stabilirea rezultatului fiscal aferent perioadei în care a redevenit plătitor de impozit pe profit, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului

2017, și se recuperează potrivit art. 31 din Codul fiscal, începând cu anul 2018, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada în care contribuabilul redevine plătitor de impozit pe profit nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

C. Titlul III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor“

1. La punctul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

(1¹) Persoanele juridice române care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro, îndeplinind și celelalte condiții prevăzute la art. 47 din Codul fiscal, și care desfășoară ca activitate principală sau secundară activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități aplică prevederile titlului III «Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor» din Codul fiscal.

2. După punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

2¹. (1) Intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 și care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001-500.000 euro inclusiv, echivalentul în lei, îndeplinind concomitent și celelalte condiții prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

(2) Pentru microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) și (5²) din Codul fiscal, înregistrate ca plătitori de impozit pe profit până la data de 31 ianuarie 2017 inclusiv, opțiunea exprimată rămâne definitivă. Contribuabilii respectivi nu intră sub incidența art. 48 alin. (7) din Codul fiscal dacă mențin, pentru anul 2017, valoarea impusă de lege pentru capitalul social.

(3) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 care devin microîntreprinderi începând cu data de 1 februarie 2017 și care optează, în perioada 1 februarie-31 martie 2017 inclusiv, să aplice prevederile art. 48 alin. (5²) din Codul fiscal calculează, declară și plătesc impozitul pe profit aferent trimestrului I 2017 luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu 1 februarie 2017.

(4) Persoanele juridice române plătitoare de impozit specific unor activități potrivit prevederilor Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități nu intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, chiar dacă realizează venituri și din alte activități în afara celor corespunzătoare codurilor CAEN pentru care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit.

3. La punctul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (5) și (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele reguli:

a) în cazul în care, în cursul unui trimestru, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare se aplică în mod corespunzător, având în vedere numărul de salariați existent la sfârșitul ultimei luni a trimestrului respectiv;

b) pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare prevăzută la art. 51 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, al cărui raport de muncă încetează, condiția referitoare la numărul de salariați se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiași trimestru este angajat un nou salariat; noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni;

c) pentru microîntreprinderile care nu au salariați, în situația în care se angajează un salariat, în scopul modificării cotelor de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1) din Codul fiscal, salariatul trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni.

4. După secțiunea a 4-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea 4¹, alcătuită din punctul 4¹, cu următorul cuprins:

Secțiunea 4¹

Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului

4¹. În aplicarea prevederilor art. 52 din Codul fiscal, pentru persoanele juridice române care intră sub incidența prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 500.000 euro, echivalentul în lei, precum și veniturile din consultanță și management luate în calcul pentru determinarea ponderii de 20% sunt cele înregistrate începând cu data de 1 februarie 2017.

D. Titlul IV „Impozitul pe venit”

1. După punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

2¹. (1) În înțelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfășurării activității pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfășoară activități cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

- 5510 - «Hoteluri și alte facilități de cazare similare»,
- 5520 - «Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată»,
- 5530 - «Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere»,
- 5590 - «Alte servicii de cazare»,
- 5610 - «Restaurante»,
- 5621 - «Activități de alimentație (catering) pentru evenimente»,
- 5629 - «Alte servicii de alimentație n.c.a.»,
- 5630 - «Baruri și alte activități de servire a băuturilor».

(2) Caracterul sezonier al unei activități, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activități se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcție de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică și în situația în care persoana fizică desfășoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parțial de lucru, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului.

2. La punctul 14 alineatul (6) litera a), subpunctul (iv) și ultimul paragraf se modifică și vor avea următorul cuprins:

primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, definite conform Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul

„(iv) sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, suportate de angajați, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.

.....
În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obține venituri din salarii la funcția de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuțiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.” 3. La punctul 33 alineatul (1), literele g) și h) se abrogă.

4. La punctul 33 alineatul (2), al patrulea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 7 alin. (8) din normele metodologice date în aplicarea art. 68 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza datelor din contabilitate. Pentru aplicarea regimului fiscal stabilit în cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii, contribuabilii au obligația prezentării următoarelor documente: certificatul de înregistrare sau, după caz,

certificatul de înregistrare fiscală și extrasul de carte funciară din care să rezulte că imobilul face parte din patrimoniul afacerii.

5. La punctul 33 alineatul (3) litera g), teza a doua se modifică și va avea următorul cuprins:

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal și în condițiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar declarat de succesibili.

6. La punctul 33 alineatul (4), tezele 1-5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(4) În sensul prevederilor art. 111 alin. (4) din Codul fiscal, la transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil, care se stabilește ca diferență între valoarea tranzacției și plafonul neimpozabil de 450.000 lei.

Valoarea tranzacției proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, luată în calcul la stabilirea venitului impozabil, nu include TVA aferentă, în cazul în care aceasta se aplică tranzacției respective.

În cazul unei/unor proprietăți imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, venitul impozabil se determină astfel:

a) în situația în care legislația în materie impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății/prorietăților imobiliare din actul de transfer aduse ca aport, care nu poate fi mai mică decât valoarea rezultată din raportul de evaluare;

b) în situația în care legislația în materie nu impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății/ proprietăților imobiliare din actul de transfer aduse ca aport.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, venitul impozabil se stabilește prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea determinată pe baza unui raport de expertiză/evaluare, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți. Raportul de expertiză/evaluare se întocmește pe cheltuiala contribuabilului de un expert/evaluator autorizat în condițiile legii. În cazul schimbului unei/unor proprietăți imobiliare cu altă/alte proprietăți imobiliare se consideră că au loc două tranzacții, iar venitul impozabil aferent fiecăreia dintre cele două tranzacții se determină prin deducerea din valoarea fiecărei tranzacții a plafonului neimpozabil de 450.000 lei.

În cazul schimbului unei proprietăți imobiliare cu un bun mobil al unei persoane fizice, venitul impozabil se stabilește pentru persoana fizică ce transmite proprietatea imobiliară, la valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății imobiliare din actul de transfer diminuată cu plafonul neimpozabil de 450.000 lei.

7. La punctul 33, după alineatul (4) se introduc două noi alineate , alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

(4¹) În cazul transferului unei proprietăți imobiliare deținute în coproprietate, venitul impozabil se stabilește pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor se atribuie fiecăruia, corespunzător cotei de deținere. În situația în care cotele de deținere nu sunt precizate, se prezumă că fiecare coproprietar deține o cotă egală cu a celorlalți.

(4²) În cazul transferului unei proprietăți imobiliare deținute în devălmășie, venitul impozabil se stabilește pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacției reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor devălmași se atribuie fiecăruia în cote egale.

8. La punctul 33 alineatul (5), tezele 6 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

În situația în care o hotărâre judecătorească sau documentația aferentă acesteia includ valoarea proprietății imobiliare, stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, venitul impozabil pentru transferul proprietății imobiliare se determină ca diferență între valoarea tranzacției reprezentând valoarea proprietății imobiliare și suma neimpozabilă de 450.000 lei. În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea proprietății imobiliare stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, venitul impozabil se determină prin deducerea din valoarea tranzacției stabilită potrivit art. 111 alin. (5) din Codul fiscal a sumei neimpozabile de 450.000 lei.

9. La punctul 34, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) În aplicarea art. 114 din Codul fiscal, în această categorie se includ, pe lângă veniturile enumerate la art. 114 alin. (2) din Codul fiscal, de exemplu, și următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

10. La punctul 43, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

(7) În situația în care persoanele fizice care au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada și condițiile menționate în convențiile de evitare a dublei impuneri și au fost plătite din străinătate își prelungesc perioada de ședere în România peste 183 de zile sau peste perioada menționată în convenție, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, potrivit art. 82 alin. (3) din Codul fiscal.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menționată în convenție, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

E. Titlul V „Contribuții sociale obligatorii”

1. Punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

4. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la art. 141 și 142 din Codul fiscal.

Încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, speciale și alte condiții de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

2. La punctul 6, alineatul (1) se abrogă.

3. La punctul 11, alineatele (2) și (3) se abrogă.

4. La capitolul III „Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”, după secțiunea a 6-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea 6¹, alcătuită din punctul 17¹, cu următorul cuprins:

Secțiunea 6¹

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din investiții și din alte surse

17¹. În aplicarea art. 176 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile din dividende, în bani sau în natură, care constituie baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt dividendele brute distribuite, indiferent dacă acestea au fost plătite sau nu de către persoanele juridice în cursul anului fiscal precedent, potrivit legii.

5. La secțiunea a 8-a se introduce un nou punct, punctul 19¹, cu următorul cuprins:

(19¹) În aplicarea art. 179 alin. (3) din Codul fiscal, la încadrarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în plafonul minim reprezentând valoarea a douăsprezece salarii de bază minime brute pe țară, se au în vedere toate bazele lunare de calcul asupra cărora se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, inclusiv cele aferente veniturilor din salarii sau asimilate salariilor, veniturilor din investiții și/sau din alte surse.

6. Punctul 20 se abrogă.

F. Titlul VI „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România” 1. La punctul 22, alineatul (2) se abrogă.

2. Punctul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul și conținutul declarației privind impozitul pe reprezentanță se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

3. Anexa la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal se abrogă.

G. Titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată”

1. La punctul 4, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

(7) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în devălmășie de o familie, unul dintre soți va fi desemnat să exercite toate drepturile și să îndeplinească toate obligațiile, din punct de vedere al TVA, inclusiv obligația de înregistrare în scopuri de TVA, dacă aceasta există, pentru vânzarea acestor bunuri imobile.

2. La punctul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

(1¹) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, sunt considerate bunuri imobile bunurile prevăzute la art. 13b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare.

3. La punctul 32, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(3) În sensul art. 287 lit. b) din Codul fiscal, desființarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părțile renunță la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desființarea contractului presupune și restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către vânzătorul inițial. În cazul prestațiilor de servicii, art. 287 lit. b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desființarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce privește reducerea bazei de impozitare.

(6) Ajustarea prevăzută la art. 287 lit. d) din Codul fiscal se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, sub sancțiunea decăderii. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestațiilor de servicii realizate.

4. La punctul 34, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Uniunii Europene și care înainte de a fi importate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate înainte ca bunurile să fie importate se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesoriile serviciilor realizate și nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesoriilor serviciilor.

5. La punctul 37 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) semințe și fructe oleaginoase, semințe și fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie și furaje, care se încadrează la codurile NC 1207, 1211 și 1212, cu excepția celor care se încadrează la codurile NC 1207 21 00, 1207 40 10, 1207 50 10, 1207 91 10, 1207 99 20;

6. La punctul 74, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) În baza art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri mobile corporale și de servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;
2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;
3. prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau de televiziune către persoane neimpozabile stabilite în România, supuse regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal.

.....

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării. Prin excepție persoanele prevăzute la art. 314 alin. (11) din Codul fiscal nu au obligația de a desemna un reprezentant în România în scopul rambursării, toate obligațiile reprezentantului, prevăzute de prezentul punct, revenind acestor persoane.

7. La punctul 78 alineatul (6), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

b) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, precum și alocarea de servicii neutilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere;

c) în cazul bunurilor/serviciilor neutilizate la data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, iar, în cazul serviciilor, în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile ca urmare a prevederilor art. 316 alin. (11) lit. f) și g) din Codul fiscal.

8. La punctul 79, alineatele (1) , (4) , (8) , (14) - (16) și (18) - (20) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) În perioada de ajustare prevăzută la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care intervin situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, potrivit regulilor stabilite la art. 305 alin. (5) din Codul fiscal. În sensul art. 305 alin. (5) lit. a) și c) din Codul fiscal, în situația în care intervin situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a) și c), se consideră că are loc o modificare a destinației de utilizare a bunului atât în anul în care intervin aceste situații, cât și în fiecare an următor până la sfârșitul perioadei de ajustare, atât timp cât se mențin situațiile care au generat ajustarea, ajustările efectuate pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, fiind atât pozitive, cât și negative, în funcție de modul în care bunul este alocat unor operațiuni cu sau fără drept de deducere a taxei. În cazul bunurilor de capital pentru care au intervenit situații care au generat ajustarea conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal până la data de 31 decembrie 2016, dar în anii următori rămași din perioada de ajustare nu mai intervine niciun astfel de eveniment, modificarea destinației de utilizare se consideră că are loc numai anul în care intervin aceste situații. Exemplificarea acestor situații se regăsește la alin. (15) exemplul 2. Ajustarea taxei se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea și/sau, după caz, în decontul ultimei perioade fiscale a anului. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parțială a deducerii exercitate în situația în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de evenimentele care modifică destinația bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere. După expirarea perioadei de ajustare nu se mai fac ajustări ale taxei deductibile aferente bunurilor de capital.

.....

(4) În sensul art. 305 alin. (9) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital, efectuată în situațiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, este mai mică de 1.000 lei.

.....

(8) Ajustarea taxei deductibile în situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul care generează ajustarea, respectiv încetarea existenței bunului de capital. Ajustarea se evidențiază în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care apare evenimentul care generează ajustarea.

.....

(14) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) și h) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea TVA se realizează astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv și care sunt reînregistrate în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 au dreptul să efectueze o ajustare

pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data înregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. De asemenea, în anii următori, vor efectua ajustări pozitive în decontul de TVA din ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în aceleași condiții, până la finele perioadei de ajustare, cu excepția situației în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA sunt livrate în regim de taxare în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat, acestea pot ajusta taxa aferentă acestora conform art. 305 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective, iar valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior;

b) persoanele impozabile cărora li se anulează înregistrarea în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 trebuie să efectueze o ajustare negativă pentru bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA care se reflectă, pentru anul în care codul de TVA a fost anulat, în ultimul decont de taxă depus pentru perioada fiscală în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial. Dacă în anii următori persoana impozabilă nu este reînregistrată în scopuri de TVA, va efectua ajustări negative pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial în «Declarația privind sumele rezultate din ajustarea/corecția ajustărilor/regularizarea taxei pe valoarea adăugată» (formularul 307) aferentă ultimei luni a fiecărui an, în aceleași condiții, până la finele perioadei de ajustare, cu excepția situației în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă persoana impozabilă este reînregistrată în scopuri de TVA în același an în care codul său a fost anulat, va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. Dacă persoana impozabilă a livrat bunurile de capital în regim de taxare în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA, în același an în care i s-a anulat înregistrarea, aceasta va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial, în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior;

c) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, își pot exercita dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri de capital efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, conform art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. În același decont de taxă, persoana impozabilă are obligația de a ajusta taxa pe valoarea adăugată dedusă, corespunzător perioadei în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat;

d) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, care au efectuat în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA, livrarea în regim de taxare a bunurilor de capital achiziționate în aceeași perioadă, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital respective, proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea pozitivă se înscrie în primul decont de taxă depus după reînregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital.

În situația în care persoana impozabilă căreia i se anulează înregistrarea în scopuri de TVA nu a efectuat ajustările de taxă în decontul de TVA sau a efectuat ajustări incorecte, ajustarea se reflectă în declarația utilizată pentru aplicarea prevederilor art. 324 alin. (9) din Codul fiscal, al cărei model este aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(15) Exemple de ajustări:

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă a cumpărat o clădire pentru activitatea sa economică la data de 10 august 2010 și a dedus TVA în sumă de 5.000.000 lei la achiziția sa. În luna mai 2016, această persoană decide să livreze în regim de scutire clădirea. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2010 și până în anul 2029 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, și persoana respectivă trebuie să restituie 14 douăzecimi din TVA dedusă inițial:

$5.000.000 \text{ lei} / 20 \times 14 = 3.500.000 \text{ lei}$ ajustare negativă).

Exemplul nr. 2 - pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din ~~Codul fiscal~~ — O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din ~~Codul fiscal~~ achiziționează un imobil în anul 2011 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării în sumă de 2.000.000 lei.

— În anul 2016 închiriaza 30% din suprafața imobilului în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2011 și până în anul 2030 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 15 ani, și persoana respectivă trebuie să restituie 15/20 din TVA dedusă inițial, proporțional cu suprafața închiriată în regim de scutire ($2.000.000 \times 15/20 \times$

30% = 450.000). Dacă în următorii 15 ani nu se mai modifică suprafața de 30% închiriată în regim de scutire, persoana impozabilă nu mai trebuie să efectueze ajustări ale taxei deduse. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări.

— Dacă în februarie 2017 persoana impozabilă va majora suprafața închiriată în regim de scutire la 70%, va efectua ajustările astfel: $2.000.000 \times 40\% = 800.000/20 = 40.000$ ajustare negativă/an aferentă diferenței de 40% în plus închiriată în regim de scutire, care se va evidenția în decontul lunii februarie 2017.

— Dacă în anul 2018 persoana impozabilă renunță la închirierea acestei părți de 70% din imobil în regim de scutire, vor fi efectuate ajustări pozitive în fiecare an al perioadei de ajustare, atât timp cât această parte a imobilului nu este utilizată pentru operațiuni fără drept de deducere, respectiv în fiecare din următorii 13 ani, astfel: $2.000.000 \times 30\%/20 = 30.000$ lei ajustare pozitivă/an - ajustare conform prevederilor în vigoare de la 1 ianuarie 2017. — Dacă bunul achiziționat în anul 2011, pentru care s-a dedus TVA, nu a fost niciodată utilizat pentru operațiuni care nu dau drept de deducere până la data de 31 decembrie 2016, fiind închiriat integral în regim de scutire începând cu luna martie 2017, persoana impozabilă va efectua următoarele ajustări:

— $2.000.000/20 = 100.000$ ajustare negativă/an care se înscrie în decontul lunii martie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 100.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade a fiecărui an.

— În cazul persoanei care a închiriat spațiul comercial, aceasta a realizat o serie de lucrări de modernizare în anul 2016 a căror valoare a depășit 20% din partea din bunul imobil după modernizare, calculată aplicând procentul de ocupare de 30% la valoarea bunului imobil (considerând că diferența de 40% din suprafața imobilului închiriată în regim de scutire în anul 2017 nu se adresează aceluiași client), reevaluat, așa cum este înregistrat în contabilitatea persoanei care este proprietarul bunului imobil, înainte de efectuarea acestor lucrări, la care se adaugă contravaloarea lucrărilor de modernizare. În anul 2020 contractul de închiriere este reziliat. Pentru lucrarea de modernizare pot exista două variante:

a) dacă persoana care a fost beneficiarul închirierii bunului transferă cu plată contravaloarea modernizării către persoana de la care a închiriat, nu se fac ajustări ale TVA deduse pentru modernizare, potrivit prevederilor art.

305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, transferul fiind o operațiune taxabilă;

b) dacă modernizarea este transferată cu titlu gratuit de către chiriaș către persoana de la care a închiriat bunul imobil, se consideră că bunul de capital (modernizarea) și-a încetat existența în cadrul activității economice a chiriașului, fiind necesară ajustarea TVA deduse pentru modernizare corespunzător numărului de ani rămași din perioada de ajustare, respectiv 16 ani.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcție de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 3 - pentru situația prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal construiește în anul 2016 o clinică medicală destinată atât operațiunilor scutite de TVA, cât și operațiunilor cu drept de deducere (de exemplu, chirurgie estetică), pentru care deduce integral taxa conform prevederilor art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

La finalizarea investiției, pe perioada de ajustare de 20 de ani, se vor efectua ajustări ale taxei deduse în funcție de pro rata definitivă a fiecărui an, după modelul de la alin. (16).

Exemplul nr. 4

O societate deține un imobil care a fost construit în anul 2009, TVA dedus pentru achiziția de bunuri/servicii necesare construirii imobilului fiind de 6 milioane lei. În perioada 2009-2016 bunul imobil a fost utilizat exclusiv pentru operațiuni taxabile. În aprilie 2017 se închiriază o parte din bunul imobil reprezentând cca 40% din suprafața acestuia, în regim de scutire de TVA. La determinarea suprafeței de 40% au fost luate în calcul și suprafețele aferente garajelor subterane și locurilor de parcare supraterane. Persoana respectivă trebuie să ajusteze în aprilie 2017 taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața de 40% închiriată în regim de scutire. Perioada de ajustare este de

20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2009 și până la finele anului 2028. Ajustarea trebuie să se efectueze astfel:

- pentru perioada 2009-2016, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial aferentă acestor ani;
- pentru perioada rămasă, 2017-2028 = 12 ani, taxa se ajustează astfel:

- $6.000.000 \text{ lei} \times 40\% = 2.400.000 \text{ lei}$, reprezintă partea de TVA supusă ajustării. $2.400.000/20 = 120.000 \text{ lei}$ taxa de ajustat (ajustare negativă) care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 120.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări în decontul aferent lunii în care apare modificarea și ulterior în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an din perioada de ajustare.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcție de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 5:

În anul 2010 o societate achiziționează un spațiu comercial (imobil) destinat exclusiv operațiunilor scutite fără drept de deducere constând în jocuri de noroc. TVA aferent acestui un spațiu comercial care nu a fost dedusă la achiziție a fost în sumă de 3.000.000 lei.

În anul 2016 societatea în cauză alocă cca 40% din suprafața bunului imobil pentru activități de alimentație publică (restaurant), taxabile. Conform acestei alocări persoana impozabilă a efectuat în anul 2016 o ajustare pozitivă aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, astfel: $3.000.000 \times 40\% = 1.200.000 \times 14/20 = 840.000$ ajustare pozitivă). Dacă în anii următori din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața de 40% destinată activității taxabile, nu se mai efectuează ajustări.

- Dacă alocarea suprafeței de 40% din bunul imobil pentru activități de restaurant ar fi intervenit în septembrie 2017, persoana impozabilă ar fi efectuat o ajustare pozitivă de 60.000 lei care se evidențiază în decontul de taxă pentru luna septembrie ($3.000.000 \times 40\% = 1.200.000/20 = 60.000 \text{ lei}$). Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafața de 40% alocată activității taxabile, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 60.000 lei/an și se vor evidenția în decontul ultimei perioade a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafețe va genera ajustări în decontul lunii în care apare modificarea.

(16) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nedusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 300 alin. (15) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, precum și pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei și care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral, se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8) sau, după caz, alin. (13).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 februarie 2016, în valoare de 200.000 lei, plus 20% TVA, adică 40.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 40%, iar taxa dedusă este de 16.000 lei ($40.000 \text{ lei} \times 40\%$). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2016 este de 30%.

La sfârșitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $40.000 \text{ lei} \times 30\% = 12.000 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (16.000 lei), iar diferența de 4.000 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și, prin urmare, acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2017, 2018, 2019 și 2020 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $40.000 \text{ lei} : 5 = 8.000 \text{ lei}$.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $12.000 \text{ lei} : 5 = 2.400 \text{ lei}$.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 8.000 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.400 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2017:

- pro rata definitivă pentru anul 2017 este de 50%;
- deducere autorizată: 8.000 lei x 50% = 4.000 lei;
- deja dedusă: 2.400 lei;
- ajustare pozitivă: 4.000 lei – 2.400 lei = 1.600 lei. Ajustarea pentru anul 2018:
- pro rata definitivă pentru anul 2018 este de 20%;
- deducere autorizată: 8.000 lei x 20% = 1.600 lei;
- deja dedusă: 2.400 lei;
- ajustare negativă: 2.400 lei – 1.600 lei = 800 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4). Ajustarea pentru anul 2019:
- pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 25%;
- deducere autorizată: 8.000 lei x 25% = 2.000 lei;
- deja dedusă: 2.400 lei;
- ajustare negativă: 2.400 lei – 2.000 lei = 400 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4). Ajustarea pentru anul 2020:
- pro rata definitivă pentru anul 2020 este de 70%; – deducere autorizată: 8.000 lei x 70% = 5.600 lei;
- deja dedusă: 2.400 lei;
- deducere pozitivă: 5.600 lei – 2.400 lei = 3.200 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2020), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

.....

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform art. 305 alin. (4) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, luând în considerare taxa aferentă sumei plătite.

(19) În situația prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operațiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1)-(16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 1.200.000 lei și TVA aferentă este de 240.000 lei. Prin contractul dintre părți se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziția persoanei impozabile B la data de 20.07.2016, urmând ca plata să se facă în 4 tranșe egale de 300.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranșă la data punerii bunului la dispoziția persoanei impozabile B (20.07.2016), a doua tranșă la 31.12.2016, a treia tranșă la 30.06.2017 și ultima tranșă la 31.12.2017. Plățile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziția persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2016.

Situația 1:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operațiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opțiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035 – TVA aferentă achiziției bunului de capital: 240.000 lei.
- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.
- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $180.000/20 = 9.000$ lei, în favoarea statului.

La 31.12.2017 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $60.000 \text{ lei} \times 19/20 \text{ ani} = 57.000 \text{ lei}$, care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămași din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 57.000 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» și se înregistrează în conturile de cheltuieli.

Suma de 3.000 lei aferentă anului 2016 se va deduce în decontul lunii decembrie 2017 și se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

Dacă în anul 2018 nu se produc modificări în ce privește alocarea bunului, acesta fiind în continuare închiriat în regim de scutire fără drept de deducere, în luna decembrie 2018 se va efectua ajustarea aferentă anului 2018 astfel: $180.000/20 = 9.000 \text{ lei}$, ajustare negativă. La data de 3.03.2019 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

- Din taxa pe valoarea adăugată nededusă de 57.000 lei se scade suma de 6.000 lei ($60.000 \times 2/20 = 6.000 \text{ lei}$) care rămâne în continuare nedeductibilă, fiind aferentă anilor 2017 și 2018, în care bunul a fost utilizat pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Restul de 51.000 lei se împarte la perioada rămasă din perioada de ajustare, respectiv 17 ani, rezultând suma de 3.000 lei/an, ajustare pozitivă care se înscrie în anul 2019 în decontul aferent lunii martie și în anii următori în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an.

Situația 2:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operațiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat parțial (20%) pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035
- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.
- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $180.000/20 = 9.000 \times 20\% = 1.800 \text{ lei}$ în favoarea statului. În anii următori aceeași sumă se va înscrie în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an, până la finele perioadei de ajustare, dacă nu intervin evenimente care să genereze altă ajustare.

La 31.12.2017 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $60.000 \text{ lei} \times 19/20 = 57.000 \times 20\% = 11.400 \text{ lei}$, care nu se pot deduce, întrucât bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere în proporție de 20%.

În decontul lunii decembrie 2017 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 48.600 lei ($60.000 - 11.400$).

(20) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (16), ținând cont de plățile efectuate astfel:

- a) în anul achiziției se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;
- b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăților efectuate în funcție de pro rata definitivă din anul achiziției, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăților efectuate, în funcție de pro rata definitivă;

d) în situația în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) și ulterior se mai efectuează plăți, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcție de plățile efectuate, diferența rezultată înscriinduse în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2016, în valoare de 240.000 lei, plus 20% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziției, respectiv 144.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferența în două rate de câte 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 30%.

La data achiziției persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

$24.000 \text{ lei} \times 30\% = 7.200 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2016. Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2016 este de 40%.

La sfârșitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $24.000 \text{ lei} \times 40\% = 9.600 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferența de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2017

Pro rata provizorie utilizată în anul 2017 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2017 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei). La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2017.

Pro rata definitivă pentru anul 2017 calculată la sfârșitul anului este de 60%.

La sfârșitul anului 2017 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 36.000 \text{ lei} : 5 = 7.200 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017, se calculează astfel:
 $7.200 \text{ lei} \times 60\% = 4.320 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2017, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) = $14.400 \text{ lei} : 5 = 2.880 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2017, iar diferența de 1.440 lei ($4.320 \text{ lei} - 2.880 \text{ lei}$) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2018

Pro rata provizorie utilizată în anul 2018 este de 60%.

În luna ianuarie 2018 se efectuează plata sumei de 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei). La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2018. Ca urmare a efectuării acestei plăți se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2017 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017 ca urmare a acestei plăți se calculează astfel:

$9.600 \text{ lei} \times 60\% = 5.760 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) + 4.800 lei (dedusă în anul 2018) = $19.200 \text{ lei} : 5 = 3.840 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv ($5.760 \text{ lei} - 3.840 \text{ lei}$), iar diferența de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2017.

Întrucât în decembrie 2017 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2018 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei ($1.920 \text{ lei} - 1.440 \text{ lei}$).

În luna decembrie 2018 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcție de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

9.600 lei + 4.800 lei + 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei – 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2019

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 35%; – deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;

– deja dedusă: 3.840 lei;

– ajustare în favoarea statului: 3.840 lei – 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei.

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2020, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârșitul anului 2019.

9. La punctul 79, alineatul (21) se abrogă.

10. La capitolul XII, după secțiunea a 4-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5-a, alcătuită din punctul 87¹, cu următorul cuprins:

Secțiunea a 5-a

Regimul special pentru agricultori

87¹. (1) În sensul art. 315¹ alin. (1) lit. c), activitățile de producție agricolă includ: a) Cultura:

1. agricultură generală, inclusiv viticultură;
2. cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslini) și a legumelor, florilor și plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât și în sere;
3. producția de ciuperci, condimente, semințe și material săditor;
4. exploatarea pepinierelor;

b) creșterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:

1. creșterea animalelor;
2. creșterea păsărilor;
3. creșterea iepurilor;
4. apicultura;
5. sericicultura; 6. helicultura;

c) silvicultura;

d) pescuitul:

1. pescuitul în apă dulce;
2. piscicultura;
3. creșterea midiilor, stridiilor și a altor moluște și crustacee;
4. creșterea broaștelor.

(2) Activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale reprezintă activitățile de transformare a produselor ce rezultă din activitățile prevăzute la alin. (1) prin utilizarea mijloacelor folosite în mod normal în întreprinderile agricole.

(3) În sensul art. 315¹ alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, serviciile agricole sunt cele prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.155/868/2016 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrășăminte și de pesticide utilizate în agricultură, semințe și alte produse agricole destinate însămânțării sau plantării, precum și pentru prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol.

(4) Potrivit art. 315¹ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prețul/tarifal stabilit de agricultor la care se aplică procentul de compensare în cotă forfetară în vederea determinării compensației în cotă forfetară nu include taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă achizițiilor.

(5) Agricultorii care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315¹ din Codul fiscal aplică regimul special indiferent dacă au depus sau nu notificarea privind aplicarea acestui regim, cu excepția celor

care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. Agricultorii pot înscrie în facturile emise compensația în cota forfetară numai după depunerea notificării privind aplicarea regimului special și înscrierea acestora în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(6) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art.

315¹ alin. (9) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic,

se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(7) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare de bunuri prevăzut la alin. (6) este depășit, agricultorul trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care agricultorul se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(8) Agricultorul poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat. Prin excepție, acesta rămâne înregistrat în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții de bunuri este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care a fost înregistrat.

(9) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care agricultorul a fost înregistrat acesta efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că a optat conform art. 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligat să rămână înregistrat în urma depășirii plafonului pentru achiziții de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (8).

(10) Conform prevederilor 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, agricultorii care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceștia sunt obligați la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Agricultorii ~~pot solicita~~ anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat.

(11) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare agricultorii prevăzuți la alin. (10) efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 315¹ alin. (10) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (8).

(12) Agricultorii care depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, din alte activități economice decât cele prevăzute la art. 315¹ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, dar nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal, nu mai pot aplica regimul special de la data la care ar fi fost înregistrați în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen. În vederea aplicării prevederilor art. 310 alin. (6) lit. a) și b) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor stabili taxa pe care agricultorii ar fi avut obligația să o colecteze pentru toate operațiunile taxabile, inclusiv cele prevăzute la art. 315¹ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, realizate de la data la care ar fi fost înregistrați în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen.

(13) În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, agricultorii au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente achizițiilor destinate exclusiv activităților pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. Ajustările de taxă pe care le poate efectua agricultorul sunt prevăzute la pct. 83 alin. (11).

(14) Agricultorul care aplică regimul special poate opta, conform art. 315¹ alin. (15) din Codul fiscal, pentru aplicarea regimului normal de taxă, dacă nu realizează alte activități economice decât cele prevăzute la art.

315¹ alin. (1) lit. c) și d) sau realizează alte activități economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În vederea aplicării regimului normal de taxă, agricultorul trebuie să depună la organul fiscal competent o notificare în acest sens, însoțită de solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, între data de 1 și 10 ale oricărei luni. Organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special și înregistrează agricultorul în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opțiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puțin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(15) Persoanele impozabile își pot exercita dreptul de deducere/restituire a compensației în cotă forfetară achitată agricultorului, potrivit prevederilor art. 315¹ alin. (17) și (18) din Codul fiscal, numai în măsura în care agricultorul este înscris la data livrării/prestării în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

11. Punctul 107 se abrogă.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

p. Ministrul afacerilor externe,

Monica-Dorina Gheorghiuță, secretar de stat

Ministrul turismului,

Mircea-Titus Dobre

p. Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,

Harry-Ilan Laufer, secretar de stat

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu Ministrul

sănătății,

Florian-Dorel Bodog

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu, secretar de stat București,

27 aprilie 2017. Nr. 284.